

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5To/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7605010229
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7605010229.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Anny Kohútovej a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci obžalovanej V. W., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.septembra 2015, o odvolaní obžalovanej a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 16.9.2014 sp.zn. 5T/58/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 258 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná V. W. uznaná vinnou z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1,3 Tr. zák.č. 140/1961 Z.z. účinného do 31.12.2005 na tom skutkovom základe, že

v dobe od 27.11.2002 do 27.12.2002 ako vedúca skladu ovocia a zeleniny v prevádzke v Spišskej Novej Vsi na ul. T. Č.. XX firmy R. B. C. B..T..Y.. W. a hmotne zodpovedná pracovníčka si ponechala tržby z odpredaného tovaru spolu vo výške 396.705,70 Sk (13.168,22 Eur) ku škode firmy R. B. C. s.T..Y.. R. Č.. XXXX/XX W..

Za to jej bol uložený podľa § 248 ods. 3 Tr. zákona s použitím článku 6. ods. 1. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolov č. 3,5 a 8 trest odňatia slobody v trvaní 6 / šesť/ mesiacov.

Podľa § 58 ods.1 písm.a/ Tr. zákona súd výkon trestu podmienene odložil.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona súd určil skúšobnú dobu v trvaní 1 /jedného/ roka.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú stranu R. B. C. B..T..Y.. R. Č.. XXXX/XX W. s nárokom na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Podľa § 229 ods. 3 Tr. por. /per analogiam/ odkázal poškodenú stranu R. B..T..Y.. Y. Č.. XX B. C. s ich nárokom na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Proti tomuto rozsudku , v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obžalovaná V. W. a okresný prokurátor.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaná prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ľubomíry Bašistovej Vírovej v podstate poukázala na to, že od počiatku popierala spáchanie trestného činu kladeného jej

za vinu v obžalobe a vo svojich výpovediach od začiatku poukazovala na to, že si ponechala tržby na základe vzájomnej dohody s konateľom spoločnosti Q. R. , a teda nešlo o svojvoľné prisvojenie si tržieb a teda nakladanie s nimi ako s vlastnými. Pokiaľ ide o svedka Q. R., jeho výpovede sú plné rozporov. Je toho názoru, že je nevyhnutné rozlišovať civilné a trestné konanie. V civilnom konaní pod sp.zn. Okresného súdu Spišská Nová Ves 6 C/21/2003 bol vynesený rozsudok, ktorým súd zaviazal ju zaplatiť sumu 396.705,70 Sk s príslušenstvom. V zmysle odôvodnenia rozsudku vyneseného v civilnom konaní mal súd zato, že neuniesla dôkazné bremeno a tržby si v zmysle kompenzácie nevyplatennej mzdy, nepreplatenej dovolenky a pod. nemohla ponechať, keďže zákonník práce neupravuje započítanie. To, že zákonník práce nepozná inštitút započítania, môže mať vplyv pre rozhodnutie v civilnom konaní, ale nie v trestnom konaní, pretože len na základe toho nie je možné skonštatovať, že došlo k spáchaniu trestného činu. Podstata sprenevery spočíva v tom, že si páchatel prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí škodu, teda pri tomto trestnom čine sa vyžaduje nielen zistenie, že niekto mal zverené veci a vznikol schodok, ale že si táto osoba aj veci prisvojila, teda úmyselne veci vlastníkovi odňala z jeho dispozície , bez jeho súhlasu s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou. Obžalovaná má zato, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že schodok spočívajúci v neodvedení tržieb bol spôsobený úmyselným konaním z jej strany. Obžalovaná poukázala aj na zásadu ultima ratio, ktorej význam spočíva v tom, že trestné právo sa použije až v krajných prípadoch na protiprávne konanie, pretože trestné konanie nemá nahrádzať činnosť súdov v civilnom konaní. V tomto prípade však bolo rozhodnuté v civilnom konaní vedenom pod sp.zn. 6C/21/2003. Obžalovaná sa vyjadrila aj k dôvodom odvolania prokurátora, a to tak, že skutočnosti uvádzané v odvolaní prokurátora sú neopodstatnené a nedôvodné a nemajú žiaden relevantný podklad k tomu, aby sa nimi odvolací súd zaoberal. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podané čo do výroku o vine v neprospech obžalovanej zamietol ako nedôvodné a aby podľa ust. § 226 Tr. por. zrušil napadnuté výroky rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, resp. aby ho zmenil tak, že obžalovanú spod obžaloby oslobodí.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že prvostupňový súd neuznal celú škodu vo výške 636.240,30 Sk ku škode firmy R. B. C. B..T..Y.. uvedenú v bode 1) obžaloby a o skutku v bode 2) obžaloby pre spreneveru 285.997,50 Sk ku škode firmy R. B..T..Y.. Y. Č.. XX, B. C. vôbec nerozhodol, iba ho vypustil. Svoje rozhodnutie o neuznaní viny, o zostávajúcej sume 239.534,60 Sk v bode 1) obžaloby a o skutku v bode 2) obžaloby súd odôvodnil tým, že nebolo preukázané, žeby obžalovaná spreneverila aj tieto sumy. Má zato, že k takémuto záveru okresný súd dospel na základe nesprávneho hodnotenia dôkazov, pretože rovnaké dôkazy o škode , za ktorú ju súd uznal vinnou sú aj o spôsobe škody spoločnosti R. B. C. B..T..Y.. o neodvedených tržbách z ambulantného predaja a ďalších sumách, na ktoré zabezpečila fingované faktúry, i o škode spôsobenej spoločnosťou R. B..T..Y..

V prípade, žeby si odvolací súd osvojil hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom, považuje za nesprávne, že nebolo rozhodnuté o skutku v bode 2) obžaloby a preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Podľa § 254 ods. 1 Tr. por. nadriadený súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku , proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil nasledovné:

Obžalovaná V. W. vypovedala, že vypočítala, že pán R. jej a jej manželovi bol dlžný sumu 380.000,- Sk s čím p. R. súhlasil tak, že túto sumu si mala ponechať z tržieb, preto od 27.11.2002 do 30.12.2002 prestala odvádzať tržby a nebol s tým žiaden problém. Uznanie dlhu v sume 369.000,- Sk podpísala z dôvodu, že pán R. ňu kričal, vyhrážal sa jej a takto aj urobila. Okrem toho až v marci roku 2003 pán R. jej oznámil, že robil hĺbkovú kontrolu a zistil na ambulantnom predaji za rok 2001/2002 rozdiel 93.800,- Sk, donútil ju podpísať ďalšie uznanie sumu na sumu 220.189,70 Sk, čo už mal pripravené.

Ku skutku v bode 2) obžaloby obžalovaná vypovedala, že od 1.1.2003 pracovala v tých istých priestoroch ako predtým, avšak mala uzatvorenú zmluvu s M. K. ako majiteľom firmy, pričom k tomu, aby tam pracovala bola doporučená predošlým majiteľom firmy pánom R.. Na tomto pracovisku s ňou pracoval aj jej bývalý manžel, M. K., jeho manželka a W. K.. Uviedla, že žiadne peniaze nikdy nezobrala, prijímala hotové peniaze za tovar, nie za faktúry a tieto denne odovzdávala M. K. a pokiaľ on tam nebol, tak jej povedal, aby to odovzdala pani K.. Konateľov vôbec nevidela, svedok M. K. dovážal tovar na svojom

aute , a to aj bez dokladov. Každý deň si zvyšné peniaze okrem tých, ktoré nezobral vedúci na nákupy zobrala pani V. K. s dodacími listami domov.

Svedok V. W. potvrdil výpoveď obžalovanej a uviedol, že jeho manželka sťahovala z tržby nejaké peniaze, čo mala dohodnuté s R., lebo inak by nemali z čoho žiť a potom mali dostať doplatok, k čomu však nedošlo. Takáto situácia v spoločnosti R. pretrvávala po celý čas, čo tam pracoval. Potom ich pán R. odporučil aj novému majiteľovi firmy a odporučil, aby im zvýšil aj mzdu, pretože on bol s nimi spokojný.

Svedok Q. R., konateľ spoločnosti R. B. C. B..T.Y.. W. vypovedal, že naposledy tržbu odovzdala obžalovaná V. W. za deň 26.11.2002, teda nevyplatené tržby predstavujú čiastku 396.705.70 Sk. Obžalovaná sa mu mala vyjadriť k takto neodvedeným tržbám, že peniaze použila na kúpu liekov pre chorú dcéru. K vyplácaniu mzdy sa svedok vyjadril, že mzdu ona s manželom si brali s tržieb a potom im osobne doplácal, takže im doplatil mzdu tak, ako ju mali na výplatnej páske. Pokiaľ sa týka schodku vo výške 396.715,- Sk o tomto vedel ale novému zamestnávateľovi obžalovanej to nepovedal, a to z toho dôvodu, že sa vyjadrila, že peniaze použila na lieky, že idú predať rodinný dom a peniaze vráti.

Svedok M. K. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že spoločnosti R. B..T.Y.. v období roku 2003 nebol ani konateľom ani spoločníkom , pričom spoločníkmi bol W. K., jeho syn a W. K. a on tam robil zásobovanie a bol splnomocnený konateľmi spoločnosti na úkony pre spoločnosť. Dňa 15.5.2003 bola robená inventúra pre celé obdobie a vtedy sa zistilo, že tovar chýbal a tovar, ktorý tam nemal byť, tak tam bol, teda vozil sa tam na čierno. Chýbala aj finančná hotovosť a preto s W. bol ukončený pracovný pomer pre porušenie pracovnej disciplíny.

Zistenia vyplývajúce z vykonaného dôkazu na hlavnom pojednávaní, a to znaleckého posudku znalkyne Ing. Q. R., okresný súd podrobne rozvádza v písomných dôvodoch rozsudku na čl. 11 až 14 a preto nadriadený súd nepovažuje konkrétne zistenia vyplývajúce z písomného znaleckého posudku a výsluchu znalkyne Ing. Q. R. na hlavnom pojednávaní opakovať.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výpoveďami svedkov T. Š., P. A., Z. X., V. K., M.Í. H. a listinnými dôkazmi podrobne rozvedenými v odôvodnení rozsudku okresného súdu. Rovnako na hlavnom pojednávaní boli prebraté aj rozsudky Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp.zn. 6 C/21/03, 1 C/34/2003 a 11 C/17/2003.

Okresný súd z vykonaných dôkazov potom dospel k nespochybniteľným a preukázaným skutkovým záverom, ktoré po právnej stránke správne posúdil. Bolo preukázané znaleckým posudkom J.. R. , výpoveďou svedka Q. R. a napokon aj samotnou obžalovanou, že finančné prostriedky v sume 396.705,70 Sk si obžalovaná ponechala, avšak ako osoba s podpísanou dohodou o hmotnej zodpovednosti bola povinná finančné prostriedky vyúčtovať a nemohla si svoje právo vykonať sama. Takýmto konaním obžalovaná tým, že si prisvojila cudziu vec, ktorá jej bola zverená naplnila skutkovú podstatu trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005.

Preto je v tejto súvislosti irelevantná skutočnosť, že zamestnávateľ R. B. C. B..T.Y.. dlhoval obžalovanej V. W. a jej manželovi V.Á. W. na mzde, nevyplatenej náhrade za dovolenku a stravnom. V právnom štáte nie je prípustné vymáhanie pohľadávok spáchaním trestného činu. Svedok Q. R. jednoznačne takúto dohodu s obžalovanou poprel. Na vykonateľnosť práva treba zvoliť výlučne právne prostriedky.

K odvolacej námietke obžalovanej v súvislosti s aplikáciou princípu ultima ratio odvolací súd uvádza, že aj aplikácia princípu ultima ratio a zásady subsidiarity trestnej represie má svoje „ mantinely“ a nemožno ju zneužívať v prípadoch, keď ide o závažné excesy zo súkromnoprávných vzťahov, ktoré už zjavne vybočujú z rámca bežných súkromnoprávných vzťahov, presahujú ich rámec a naplňajú už znaky konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu.

K odvolaniu prokurátora je potrebné uviesť, že okresný súd veľmi zodpovedne a precízne odôvodnil svoje rozhodnutie na základe vykonaných dôkazov, s týmito dôvodmi sa odvolací súd plne stotožnil a nepovažuje za potrebné ich vo svojom rozhodnutí znovu opakovať. Napokon prokurátor žiadne konkrétne argumenty neuviedol až na tú časť dôvodov svojho odvolania, že o skutku v bode 2) obžaloby okresný súd vôbec nerozhodol, iba ho vypustil.

Skutočnosť, že od 1.1.2006 sa z procesného hľadiska považujú jednotlivé čiastkové útoky pokračujúceho trestného činu za samostatné skutky, sa odráža aj v tom, že súd musí rozhodnúť o všetkých čiastkových útokoch, ktoré sa kladú obžalovanému za vinu. Uvedené má za následok aj to, že ak sa vina obžalovaného za niektoré čiastkové útoky nepreukázala, súd už nielenže vypustí tieto čiastkové útoky (tak ako to vyplynulo z právnej úpravy účinnej do 31.12.2005), ale musí obžalovaného za takéto čiastkové útoky spod obžaloby oslobodiť, a to aj vtedy, ak ide o trestnú vec, v ktorej bola podaná obžaloba do 31.12.2005 (pre obžalovaného je priaznivejšie, ak je spod obžaloby právoplatne oslobodený, nakoľko takéto rozhodnutie vytvára prekážku veci rozhodnutej, na rozdiel od stavu, keď súd len niektoré čiastkové útoky vypustí a kedykoľvek o nich môže začať trestné stíhanie znova).

To boli dôvody, pre ktoré o odvolaní obžalovanej a prokurátora krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.